

ning skal endvidere ske, når der er rejst fredningssag.

Randplaner.

§ 38. Fredningsplanudvalget kan i forbindelse med gennemførelsen af større landsskabsfredninger udarbejde randplaner for områder, der ligger i nærheden af arealer, der er fredet, hvorom der er rejst fredningssag, eller som omfattes af en fredningsplan.

Stk. 2. Randplaner der udarbejdes efter samråd med fredningsnævn og eventuelt overfredningsnævn, skal godkendes af ministeren. Planerne bekendtgøres og tinglyses efter reglerne i § 37, stk. 1.

Stk. 3. Randplaner gælder for højst 15 år.

Stk. 4. I planens gyldighedsperiode må tilstanden på de pågældende områder ikke forandres uden fredningsplanudvalgets tilladelse. Forandringer, der skyldes dyrkningsmæssige ændringer inden for sædvanlig land- eller skovbrugsdrift, kan dog gennemføres uden tilladelse.

Stk. 5. Senest ved gyldighedsperiodens udløb afgør ministeren, om og i hvilket omfang der skal rejses fredningssag for de pågældende områder. I benægtende fald foretages bekendtgørelse og aflysning efter reglerne i § 37, stk. 4. Ministeren kan dog undtagelsesvis bestemme, at randplanen skal gælde for en ny periode.

§ 39. Såfremt en ejendom, der omfattes af en randplan, er faldet i værdi som følge af planens gennemførelse, er ejeren berettiget til erstatning for værdinæbgangen.

Stk. 2. Erstatningen, der betales af statskassen, fastsættes efter reglerne i § 14, stk. 2-5, i lov om regulering af bymæssig bebyggelse.

Forbud.

§ 40. Må det antages, at en ejendom vil blive anvendt på en måde, der vil komme i strid med en frednings- eller randplan, som er under udarbejdelse, kan ministeren efter anmodning fra fredningsplanudvalget nedlægge forbud mod en sådan anvendelse. Forbudet nedlægges for et år, men kan dog, hvis særlige omstændigheder taler derfor, forlænges for yderligere et år.

Kap. V.

Anlæg i det åbne land.

Område.

§ 41. Bestemmelserne i §§ 42-45 finder kun anvendelse på anlæg m. v., der placeres uden for byer og bymæssige bebyggelser.

Offentlige anlæg.

§ 42. Offentlige anlæg skal placeres og udformes således, at de ikke i unødigt grad virker skæmmende i landskabet.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender, kan med tilslutning af den eller de ministre, hvorunder de pågældende anlægsarbejder hører, bestemme, at placering og udformning af nærmere angivne kategorier af offentlige anlæg skal godkendes af ministeren for kulturelle anliggender eller vedkommende fredningsplanudvalg. Det kan endvidere bestemmes, at anlægsmyndigheder, såfremt ministeren eller fredningsplanudvalget ikke kan godkende et forelagt projekt, eller såfremt anlægsmyndigheden ikke kan tiltræde vilkår, der er knyttet til godkendelsen, kan indbringe sagen for vedkommende fredningsnævn til afgørelse. Bestemmelse efter 1. og 2. punktum kan træffes for hele landet eller for nærmere angivne dele af landet.

Oplagspladser m. v.

§ 43. Oplagspladser og lignende, der ikke er erhvervsøkonomisk nødvendige for landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhvervet, samt lossepladser, motor- og andre væddeløbsbaner, campingpladser og tankstationer må kun etableres med fredningsplanudvalgets tilladelse.

Stk. 2. Hvis anvendelsen af en ejendom til de i stk. 1 nævnte formål medfører væsentlige ulemper eller virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan fredningsplanudvalget meddele ejeren påbud om etablering af hegn, beplantning eller andre foranstaltninger, som kan afhjælpe forholdet. Dette gælder, uanset hvornår anlægget er etableret, og om dette er sket i henhold til tilladelse efter stk. 1.

Andre private anlæg.

§ 44. Ministeren for kulturelle anliggender kan med tilslutning af den eller de ministre, hvorunder de pågældende anlægsarbejder hører, bestemme, at placering og